

دوستے ہا می بابا طا

براساس نسخہ وحید دستگردی
نوشتریں: محمود منصور لکھی

سرشناسه	۱ بابا طاهر قرن ۵ ق.
عنوان قرارداد	۲ دیوان
عنوان و نام پدید آور	۳ دو بیت های بابا طاهر: بر اساس نسخه واحد دستنویسی خوشنویس محمد مهدی منصوری .
مشخصات نشر	۴ تهران: دل آس، ۱۳۸۸.
مشخصات ظاهری	۵ ۱۳۶ ص. ۱۷×۱۱ ص. م.
شابک	۶ ۸ - ۵ - ۰۳ - ۲۹۹۴ - ۹۶۴ - ۹۷۸
وضعیت فهرست نویسی	۷ الفبا
موضوع	۸ شعر فارسی - قرن ۵ ق.
شناسه افزوده	۹ واحد دستنویس - حسن، ۱۳۵۹ - ۱۳۳۱، مصحح
شناسه افزوده	۱۰ منصوری - محمد مهدی، ۱۳۵۹ - ، خوشنویس
رده بندی کنگره	۱۱ خ ۱۳۸۸ - PIR ۷۶۰
رده بندی دیویی	۱۲ ۸۷ ۱۷۳۲
شماره کتابشناسی ملی	۱۳ ۱۹۲۱۹۹۸

دوبسته های باباطا

خوشنویس: محمد منصور پورکی

ناشر: دل آگاه

چاپ: فرارین

لیست نگارانی: کلغام

نوبت چاپ: اول ۱۳۸۸

شمارگان: ۳۰۰۰ نسخه

شابک: ۸-۰۳-۲۹۹۴-۹۶۴-۹۷۸

قیمت: ۲۰۰۰ تومان

تلفن: ۵۱-۱۱۴۱۷

دیباجه

پیری دارسته و دوشی فروتن که دل حقیقت بسته و صفای عشق پیبود را با خلوت دل در هم آمیخته و گوشه عزت برگزیده و دوازدهای و بوی این جهان فانی دل فروخته.

بابا طاهر بهدانی معروف به بابا طاهر عریان شاعر و دبستی سرای او اخر قرن چهارم و او اواسط قرن پنجم هجری و حاضر منزل بیک سلوکی بوده است امروزه آگاهی زیادی از زندگی او دست نیست.

فقط دهنی از کتب صوفیه، ذکرهای از مقام معنوی و مسلک ریاضت و دوشی، تقوی و دستنمای او آمده است. چنانکه خود می گوید:

من از روز نازل طاهر برادم از این روانام بابا طاهر مسم

نامش طاهر و نامش طاهر تر و منزله تر از نامش شترش به بابا به خاطر سیر کامل او در طریقت زبده عشق حقیقت شیدانی او بوده است و در جای دیگر گفته اند: بگو بابا را اول اسم عنوان طریقی او است و در زبان فارسی به سنای پدریش منسوب و بزرگ بابا را به پسران کامل اطلاق می کردند که به منزل پدر باشند و بعضی دیگر گویند بابا از عناوین متنازل شده بگناتشیه بوده است بگنایان نیز که به انبست داده اند جلالت بی ثوبی به طایق دنیوی و لغت و عور زینت وی می باشد. او مسلک دوشی و از خود فانی بودن و بی توبی به سلاطین دنیوی را در زندگی همواره مراعات می کرد. آنچه آن که در خور سالکان حقیقی است دل در گرد و دست بسته و بابا از جنبه خود بینی و خویش گرایی دور ساخته و موجب شده که او هیچ گاه دمه و تقابره و خود ستایی

برسیاد و دو واقع باید تصور نمود این عارف ربانی با فوق تصورات مادی و قیل و قال های عادی سیری کرد و انگار او در فراسوی این زمین بوده و در کران با جلال می داد و تا آن جا که آنچ مردم روزگار شش بدان اشاره می کردند یا شش رمی دادند. وی بدان گل می نمود و آن کسوتی را که سایرین برای پوشش آن را بر تن می کردند، او از تن دیده و دود خود را از آن سبزیان ساخته و بدین جبهت هم مقب، عریان برگزیده با با بر کز به خود توجه نداشت و به توجه دیگران هم نسبت به خویش بی استنا بوده و کلمات تصار و شیوای ادب باستانی بلند و دل انگیزه آتچنان است که در تار و پود جان بر ششونده ای روح می کند.

با ابا طاهر با همه مقامات و الاء و کالات انسانی در مقام عمر کنام و گوشه گیر زیسته آنا نام و نشان او را می توان دید به جایافت و این بجا طرازیست. والای اوست که در لای ای اشارش شکس شده و دشواریست. با ابا طاهر دل در کروحی داشته تا آن جا که حتی ماطایات روزگار را به راحتی تحمل نموده از جبهه این حوادث غناک مرکب فرزندش فریدون بوده.

فریدون سزیم رفتی از دست بوره کز نفسیه دنی بسازیم

با ابا طاهر سال های بسیاری از عمر خود را به سردیاست گذرانید و مسافرتی به امنمان و شیراز نیز داشته. معتبرین ذکر می که برای اولین بار از ابا باشد و از این قرار است: راوندی گوید: شنیدم که چون سلطان طغرل بیگت به بیدان آمد، از او لیا، سپید بودند کوبی است بر بیدان که آن را خضر خوانند و این بر آن جایستاده بودند یکی از آن سه با ابا طاهر بود بطغک سلطان برایشان آمده پیاده شده و با وزیر خود

ابو نصر کندری، نزدشان رفت و دست ایشان را بوسید. بابا طاهر عارفی ششینه بود. سلطان را گفت:
ای ترک با خلق خدا چه خواهی کرد؟ سلطان گفت که آنچه تو فرمایی بگفت. آن کن که خدای تعالی می فرماید
که «ان الله ياتخذ المؤمنین الذین اؤمنوا بالحق» سلطان بگریست و گفت: چنین کنم. بابا پیش را گرفت و گفت:
از من پذیرفتی؟ گفت: آری. بابا سر ابرق می کشست که سال ها از آن و فوکرده بود در انکشت داشت
سلطان کرد و گفت: هکلت در عالم چنین در دست تو کردم بر جدل باشی نقل کرده اند که سلطان منزل
سال ها آن سر ابرق را در میان تنویدهای خویش داشت و چون بخی پیش می آمد، آن را در انکشت
می کرد و اعتقادی پاک و صاف به آن داشت.

در شهر غم آباد سنایی به نام شه بابا طاهر وجود دارد که به اعتقاد برخی زادگاه بابا طاهر است.
آرامگاه وی در شمال شهر همدان در جوار مقبره امامزاده حارث ابن علی و در میدان بزرگی به نام دی قرار
دارد. بنای مقبره بابا طاهر در گذشته چندین بار بازسازی شده است. در قرن ششم هجری زبیری آجری
و پشت ضلعی بوده است. احداث بنای جدید در سال ۱۳۴۴ خورشیدی بابت انجمن آثار ملی و شهرداری
وقت همدان انجام شده است. این بنای تاریخی به ثبت آثار تاریخی ملی ایران رسیده است.
برخی از بزرگان و ادیبانی که در جوار مزار بابا طاهر آرمیده اند عبارتند از: محمد ابن عبد العزیز از
ادبای قرن سوم هجری، ابو الفتح اسد از قهای قرن ششم، میرزا علی نقی کوثر از دانشمندان سده سیزدهم
و مفتون همدانی از شعرای قرن چهاردهم.

در پایان اقتصار داریم که دوستی های با اطا بر را با استاد و از بنر زیبای خوشنویسی و بر اساس نسخ مستبر
و دیده دستگردی و به زیر طبع رسانیم. لازم به ذکر است که تعدادی از دوتی های معروف و مشهور به اطا
که در نسخ و حید موجودنی باشد در آخر کتاب در فصلی جداگانه آمده است که امید داریم حاصل تلاش اسود
پسند دوستداران شعر و ادبیات فارسی قرار گیرد.